

РЕШЕНИЕ

№ 3812

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11995** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на И. З., непридружен малолетен, гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 3061 от 23.09.2021 г., издадено от заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Изложени са доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение поради противоречието му с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че е налице липса на преценка за евентуалните рискове при връщане на малолетния бежанец в страната на произход, където той би бил изправен пред реален риск от тежки посегателства. Посочва се, че неправилно ответникът е преценил обстановката в страната, като в мотивите на обжалвания акт не били обсъдени никакви източници на информация, с изключение на справка, с вх. № 403/20.08.2021 г. на Дирекция „Международна дейност“, която съдържа неактуална данни и била загубила значението си. Реалистичното произнасяне относно обстановката в страната на произход на търсещия международна закрила е от съществено значение, съгласно чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., възприет в чл.4 от ЗУБ. Твърди се, че така постановеното решение противоречи на Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и Съвета

от 23.06.2013 г., Хартата на основните права на Европейския съюз, Конвенцията на ООН за правата на детето и ЕКЗПЧ. Искане се от съда отмяна на решението.

В хода на устните състезания, жалбоподателят, представляван от адв. Д., поддържа аргументите, изложени в жалбата. Позовава се на представено в хода на съдебното производство доказателство, от което е видно, че името на жалбоподателя е различно от посоченото в обжалвания акт, което обстоятелство счита, че е предпоставка решението да бъде отменено, а преписката да бъде върната за поправка на фактическа грешка.

Ответникът – заместник -председател на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. В хода на устните състезания по делото пояснява, че административният орган е съобразил, че кандидатът е непридружено непълнолетно лице, като в тази връзка са спазени процедурните гаранции, за да бъде защитен неговия интерес. Посочва, че допуснатата грешка в името на лицето не се явява съществено нарушение, тъй като по време на интервюто жалбоподателят е заявил, че има две имена, едно от които е посоченото в обжалвания акт.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила вх.№ РД09-ВР-969/31.05.2021 г. по описа на РПЦ – [населено място], отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ от И. З., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], провинция П., А., етническа принадлежност – пащун, религия – мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

С писмо, рег.№ 502503/04.06.2021 г. началникът на отдел „ПМЗ-кв. Военна рампа“ – ДАБ е поискал от Национално бюро за правна помощ, на осн. чл.25, ал.1 от ЗУБ, на непридружения малолетен И. З. да бъде предоставена правна помощ, във връзка с образувано производство по молба за международна закрила.

С решение № 717/10.06.2021 г. на председателя на НБПП е назначена адв. Л. Д., която да представлява детето, с оглед защита на неговия най-добър интерес в производството по предоставяне на международна закрила.

С писмо рег. № 502503/04.06.2021 г. началникът на отдел „ПМЗ-кв. Военна рампа“ – ДАБ, на основание чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето, е поискал от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. изготвяне на социален доклад във връзка с производството по предоставяне на международна закрила на малолетния непридружен И. З..

Със Заповед № 2201-ЗДЗД-1302/16.06.2021 г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. са определени социални работници, които да представляват детето в административното производство.

При проведено на 17.08.2021 г. интервю И. З. заявил, че напуснал А. нелегално преди около 10-11 месеца и влязъл нелегално в И., където пребивавал два месеца, след което заминал нелегално за Турция, където останал 6 месеца. В България също влязъл нелегално. След като преминали с други бежанци границата, престояли в горичка около 4 дни, от където с такси били закарани до порутена сграда-съборетина. От там с

автобус били закарани до сръбската граница, където останали една нощ. На следващата сутрин тръгнали да пресичат границата, където били задържани от българската гранична полиция. Като мотив за напускане на страната си на произход, първоначално посочил семейна вражда, която по-нататък заявил, че не помни, защото бил на 4-5 годишна възраст. На няколко места в интервюто заявил желание „да продължи напред“, да достигне до Англия, където живее брат му, за да работи. Споделил, че ако получи статут и бъде пусната молба за събиране на семейството, брат му ще е съгласен да отиде при него. Посочил, че лично върху него не било оказвано насилие в родината му, не бил задържан и арестуван, не членувал в политически партии или организации. С родителите си се чувал по телефона два пъти седмично. Има две имена – едното И., другото Д. З.. Интервюто е проведено в присъствието на адвокат, преводач и социален работник.

Изготвен е социален доклад от социален работник в Дирекция „Социално подпомагане“ - С. изх. № СГ/Д-С-СК/693-001/17.08.2021 г., в който е отразено, че И. З. има трима братя и три сестри. След като напуснал А., преди около 11 месеца, преминал през И. и Турция. В България бил около 4 месеца. И. споделил, че не желае да остане в А., тъй като обстановката била тежка, както и заради семейната вражда. Желанието му било да замине в Л., за да може да работи и да учи. В заключение ОЗД към ДСП -С. счита, че не съществува пряк и непосредствен риск за детето, докато е на територията на РПЦ- Военна рампа.

Съгласно писмо рег. № М-6800, Екз.2/12.07.2021 г. ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на И. З..

С оспореното в настоящото производство решение № 3061 от 23.09.2021 г., издадено от заместник-председател на ДАБ, е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на И. З., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ. Административният орган е приел, че посочените от молителя причини, заради които е напуснал държавата си по произход, не са свързани с реална опасност за неговите живот и здраве, основана на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и в този смисъл са ирелевантни за търсената закрила и не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Едновременно с това жалбоподателят посочил, че е напуснал държавата си по произход единствено, поради семейна вражда и за да работи в Л.. Ответният орган е обсъдил обстановката в А. въз основа на приложената по преписката справка вх. № МД - 403/20.08.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС и е приел, че спрямо кандидата не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като в родния град на жалбоподателя не е налице опасност за неговия живот и здраве, която опасност да бъде в резултат от обстановката по сигурността в тази провинция, да бъде персонална за жалбоподателя или над цялата страна. Административният орган достигнал до извод, че висшият интерес на детето изисква то да бъде със своето семейство, с което е свързано, както емоционално, така и с общ бит, традиции, обичаи и стереотипи на поведение.

По делото е представена справка вх. № МД – 640/15.12.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, съдържаща информация относно обстановката в А..

От процесуалния представител на жалбоподателя е представено удостоверение от 09.08.2021 г. за вписване в регистъра на населението на Д. З., в превод на български език.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал.3 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от заместник-председател на ДАБ, оправомощен със Заповед № РД05-803/14.12.2020 г. на председателя на ДАБ. Решението е издадено при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорения акт. Ответният административен орган е установил относимите за случая факти, въз основа на които е формирал подробно мотивирани правни изводи. Кандидатът за закрила е представляван от адвокат и от социални работници съобразно изискванията на чл. 25, ал. 1 ЗУБ и чл. 15 ЗЗДт.

Установеното разминаване между името на кандидата, посочено в обжалваното решение - И. З., и отразеното в представеното удостоверение за вписване в регистъра на населението - Д. З., не представлява съществен порок, който да обосновава отмяната на акта. В проведеното интервю чежденецът изрично е заявил, че има две имена И. и Д., поради което следва да се приеме, че не е налице неяснота, която да води до грешната му индивидуализация.

Понятието "Най-добрият интерес на детето" е дефинирано в § 1, т 5 от ДР на ЗЗД и включва- преценка на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителите да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, други обстоятелства, имащи отношение към детето. Разпоредбата следва да се тълкува и във връзка с прилагане принципа за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията на ООН за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение и именно поради тази причина непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, като преценката за най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗДт.

В конкретния случай, предвид споделената бежанска история, следва да се приеме, че в интерес на детето е то да завърши своето образование и да бъде подпомагано от родителите си в подходяща за него семейна среда. Предвид възрастта на жалбоподателя, миграцията в чужда държава с цел полагане на труд, според настоящия съдебен състав, не съответства на висшия интерес на детето. В тази връзка, съдът споделя преценката на административния орган по този въпрос.

Правилен и обоснован е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. При проведеното

интервю И. З. изрично е заявил, че единственото му желание е да достигне легално до Англия и в тази връзка е подал молбата си за закрила в Република България.

Посочените от И. З. причини за желанието му да получи закрила, не са сред основанията, предвидени с чл. 9, ал. 1 ЗУБ, обосноваващи предоставяне на хуманитарен статут. Жалбоподателят изрично е заявил, че не е имал проблеми с властите в А. и не са отправяни тежки лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не е посочил като причина да напусне държавата по произход нито една от реалните опасности, предвидени в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, а твърденията за семейна вражда не представляват тежко посегателство по смисъла на посочената разпоредба, още повече, че видно от интервюто, детето осведомено за тях от семейството си и споделя, че не знае основанията за възникналата вражда и няма има спомен, тъй като е било на 4-5 годишна възраст. Ето защо, изложените от лицето причини, за нежеланието му да се завърне в А. не обосновават извод за преследване или тежки посегателства, обуславящи предоставяне на закрила по реда на ЗУБ.

В случая не се установяват и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. В процесното решение правилно е установено, че по отношение на чужденеца не е налице заплаха, поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. От приложените по делото справки вх. № МД - 640/15.12.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС се установява, че ситуацията в А. остава несигурна след превземане на властта от талибаните. Талибаните показват услия да се представят като загрижено правителство. Усилията са ограничени от липсата на ресурси и капацитет. Основна причина за хуманитарната катастрофа е икономическата имплозия, подхранвана от политическата реакция на запада срещу талибаните. Действително е налице нелека обстановка в страната, но не се установява насилието в А. да е достигнало изключителна степен към датата на издаване на оспореното решение, а и оспорващият не твърди, че е бил лично засегнат с оглед специфични за него лични обстоятелства и предвид обстановката в страната по произход. В тази връзка следва да бъде съобразено и заявеното от чужденеца, че има трима братя и три сестри, които живеят с родителите им в страната, както и че редовно поддържа връзка с тях, като същият не е заявил каквито и да е данни за невъзможност родителите му да полагат необходимите грижи за него, за нужда от социална подкрепа и/или медицинска помощ.

С оглед гореизложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя, административният орган е постановил решение, съответстващо на материалния и процесуалния закон, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от И. З., ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 3061 от 23.09.2021 г., издадено от заместник-председател на Държавната агенция за бежанците.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: